

המצוות, שוגוף הוא מעשה ידי האדם שאין חסר رب ממנוי אמר שאינו מעשה הקדוש ברוך הוא. זהו שכתבו אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, וזה גרים שיחרב בית המקדש, שלא היה מעשי יהו"ה.

דרךם שמינית ביראת ה' - להיות לו בשת פנים. מי שיש לו בשתי פנים שלא לעשות עברה שבאה לידי בגין יראת הקדוש ברוך הוא, כאלו בו נברא העולם, ומשום זה בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת הכל אחד, וממי שאין לו בשתי פנים, פרשווה בעלי המשנה, בודאי שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני.

והפך בש"ת ותמצא שב"ת, והינו בראשית יר"א שב"ת, שלא תחול אותה בפרהסיה, וכן אין לו למי שמחיל לשפט המלכה, שהיא קדש, לעשות אותה חל, שבארוחו בעלי המשנה, כל המשטמש בכתר חלקו, וזה המשטמש במישושנה הלכות, כל שפין בשפט המלכה. ועוד, בשת פנים לגן עדן, עוזניים לגיהנם. אוטם שעוברים עברה ביד רמה ואין להם בשפט פנים מהקדוש ברוך הוא, שנאמר בו ממשמים הבית יהו"ה ראה את כל בני האדם, ונאמר בו מלא כל הארץ כבודו, ובו חופש כל חדרי בطن רואה כליות ולב.

ונענוה קשינה ביראה, זהו שכתבו עקב בענוה יראת יהו"ה. מי שיש בו יראת יהו"ה, היה מביאה אותו לידי בענוה, שהיא שכינה עליונה, שיראת יהו"ה

מן דאית ביה יראת יי', איתני ליה לידי בענוה דאייה שכינתא עלאה,

מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומין לית חוסר סגי מגיה בתר דלאו איה עובדי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמ"א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולא גרים דיתחרב בי מקדשא, דלא הוא עובדי יהו"ה.

הרנ"א תמיינאה ביראת יי', למחרוי ליה בשת אנטפין דלא למעבד עבירה דאתני לידי בגין דחילו דקודשא בריך הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, ובגין דא בראשית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת כלא חד, וממן דלית ביה בשת אנטפין אויקמוهو מاري מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיהם על הר סיני.

ויהפוך בש"ת ותשבח שב"ת, והינוי בראשית יר"א שב"ת, דלא תחול ליה בפרהסיה, כבר נש דלאו ביה בשת אנטפין, ווי ליה מאן דמחיל שבת מלכטה דאייה קדש למעבד ליה חול, דאויקמוهو מاري מתניתין, כל המשטמש בתגא חלק, זה המשטמש במישושנה הלכות, כל שפין בשפט מלכטה.

יעוד בוישת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אפונ דערברין עבירה ביד רמה, וליית לון בשת פנים מקודשא בריך הוא, דאטמר ביה (תהלים לג כב) ממשמים הבית יהו"ה ראה את כל בני האדם, ואטמר ביה (ישעה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, ואטמר ביה (משל כי כב) חפש כל מדרי בطن, (ירמיה כ ב) רואה כליות ולב.

ונענוה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משל כי כ) עקב בענוה יראת יי', מן דאית ביה יראת יי', איתני ליה לידי בענוה דאייה שכינתא עלאה,